

Δημοσιονομική Διακυβέρνηση της ΕΕ και Κοινοβουλευτική Δημοκρατία

Θεσμικές και Πολιτικές Πτυχές

Καθηγητής Δημήτριος Β. Σκιαδάς, Mjur, PhD

Έδρα Jean Monnet “Δημοσιονομική Διακυβέρνηση της ΕΕ & Έλεγχος”
Κάτοχος Έδρας: Δημήτριος Σκιαδάς, Καθηγητής Ευρωπαϊκής Διακυβέρνησης
Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
Θεσσαλονίκη, 2019

Το παρόν αποτελεί πακέτο σημειώσεων το οποίο συντάχθηκε κατόπιν βιβλιογραφικής έρευνας από τον Καθηγητή Δημήτριο Σκιαδά, Επιστημονικό Υπεύθυνο και Κάτοχο της Έδρας Jean Monnet «Δημοσιονομική Διακυβέρνηση της Ε.Ε. και Έλεγχος».

Μορφές ισχύος και Διακυβέρνηση

Ισχύς που εδράζεται στην κυριαρχία

- Κυρίαρχα Κράτη
- Διεθνείς Οργανισμοί (IMF, World Bank, WTO, WHO, FAO, κλπ.)
- Στρατιωτικοί Οργανισμοί (NATO, Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Καρτών (CIS), κλπ.)
- Περιφερειακοί Οργανισμοί (NAFTA, MERCOSUR, EU, κλπ.)

Ισχύς που εδράζεται στη νομιμοποίηση

- Θεματικές Οργανώσεις (Cairns Group, Arab League, κλπ.)
- Συμβατικές Ομάδες Συμφερόντων (Επιχειρήσεις, NGOs, κλπ.)
- Θρησκευτικές και Φιλανθρωπικές Οργανώσεις (Εκκλησία, Ερυθρός Σταυρός, Ροταριανός όμιλος κλπ.)
- Μη Συμβατικές Ομάδες Συμφερόντων (Κοινωνικά Δίκτυα, Εγκληματικές Οργανώσεις, Δεξαμενές Σκέψεις, κλπ.)

Τι σημαίνει Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση

- ❖ Η «Διακυβέρνηση» αφορά όλες τις διαδικασίες του «κυβερνάν» που αναλαμβάνει είτε μια κυβέρνηση είτε ένα δίκτυο δρώντων, επί μιας οικογένειας, φυλής, περιοχής, επίσημης ή άτυπης οργάνωσης, μέσω νόμων, κανόνων, εξουσίας (ισχύος) ή γλώσσας.
- ❖ Διαφέρει από τον όρο κυβέρνηση τόσο θεωρητικά όσο και εμπειρικά. Θεωρητικά γιατί εκτείνεται τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα (π.χ. μια κυβέρνηση «κυβερνά» τους πολίτες της ή η διοίκηση μιας επιχείρησης «κυβερνά» τόσο τους μετόχους όσο και τους υπαλλήλους μιας επιχείρησης).
- ❖ Δεν προϋποθέτει ιεραρχική οργάνωση των συντελεστών της αλλά τη διασύνδεση τους έστω και υπό μορφή δικτύου δράσεων. Εμπειρικά αναδεικνύει την συμμετοχή ιδιωτών στην παραγωγή και διαχείριση δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών, κατόπιν συμφωνίας τους με το κράτος.
- ❖ Σε κάθε περίπτωση, η Διακυβέρνηση δε συνιστά ιδιωτικοποίηση της πολιτικής δραστηριότητας αλλά ένα ανταγωνισμό και μια συμπληρωματικότητα στον ορισμό και την υλοποίηση της ανάμεσα σε δημόσιους θεσμούς και ιδιωτικούς οργανισμούς. Ο ανταγωνισμός αυτός μπορεί να υπάρξει επίσης μεταξύ δημοσίων θεσμών, ιδίως μεταξύ αυτών που βρίσκονται σε διαφορετικά επίπεδα της κυβέρνησης (διεθνές, εθνικό, περιφερειακό τοπικό)
- ❖ Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης η διακυβέρνηση ορίζεται ως μια έννοια που περιλαμβάνει κανόνες, διαδικασίες και συμπεριφορά που επηρεάζουν τον τρόπο άσκησης των εξουσιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδίως ως προς την διαφάνεια, τη συμμετοχή, τη λογοδοσία, την αποτελεσματικότητα και τη συνοχή.

Πρότυπα διαδικασίας λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

- ❖ Ως γενικός κανόνας οι αποφάσεις στην ΕΕ λαμβάνονται με βάση την «**Κοινοτική Μέθοδο**» που περιλαμβάνει τη χρήση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας του άρθρου 294 ΣυνθΛΕΕ (πρώην «συναπόφαση»). Χαρακτηρίζεται από:
  - ❖ Το αποκλειστικό δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εκκινήσει τη νομοθετική διαδικασία (δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας)
  - ❖ Την κατανομή της εξουσίας απόφασης μεταξύ του Συμβουλίου και το Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
  - ❖ Τη χρήση του κανόνα της ενισχυμένης πλειοψηφίας στο Συμβούλιο («διπλή πλειοψηφία» ήτοι 55 % των χωρών της ΕΕ και 65 % του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ).
- ❖ Η **Διακυβερνητική Μέθοδος** χρησιμοποιείται κυρίως στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική & Πολιτική Ασφαλείας και σε ορισμένες περιπτώσεις θεμάτων αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας. Έχει τα εξής στοιχεία:
  - ❖ Το δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας της Επιτροπής ανήκει και στα κράτη της ΕΕ ή περιορίζεται, ως αποκλειστικό, σε συγκεκριμένους τομείς,
  - ❖ Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο διαδραματίζει ρόλο – κλειδί,
  - ❖ Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα (κατά κανόνα)
  - ❖ Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει τελείως συμβουλευτικό ρόλο.

Κοινοτική Μέθοδος

Διακυβερνητική Μέθοδος

Εσωτερικοί Κίνδυνοι στην Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση

Υψηλό επίπεδο διάσπασης των δρώντων σε δημόσιες πολιτικές = Κίνδυνος έλλειψης συναίνεσης

Οφέλη ενημέρωσης για Επιτροπή, Κυβερνήσεις και ορισμένους μεγάλους ιδιώτες δρώντες = Κίνδυνος έλλειψης νομιμοποίησης της λήψης αποφάσεων

Τεχνοκρατική Διαχείριση δημοσίων οικονομικών και ιδιωτικοποίηση δημοσιονομικού ελέγχου = Κίνδυνος άρνησης δημοκρατικού ελέγχου

Πολύ-επίπεδη Διακυβέρνηση = Κίνδυνος παράλυσης των δημοσίων πολιτικών

«Κληρονομιά» Προβληματισμού για την Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση λόγω της οικονομικής κρίσης (2015)

Εγγενείς προκλήσεις στην Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση

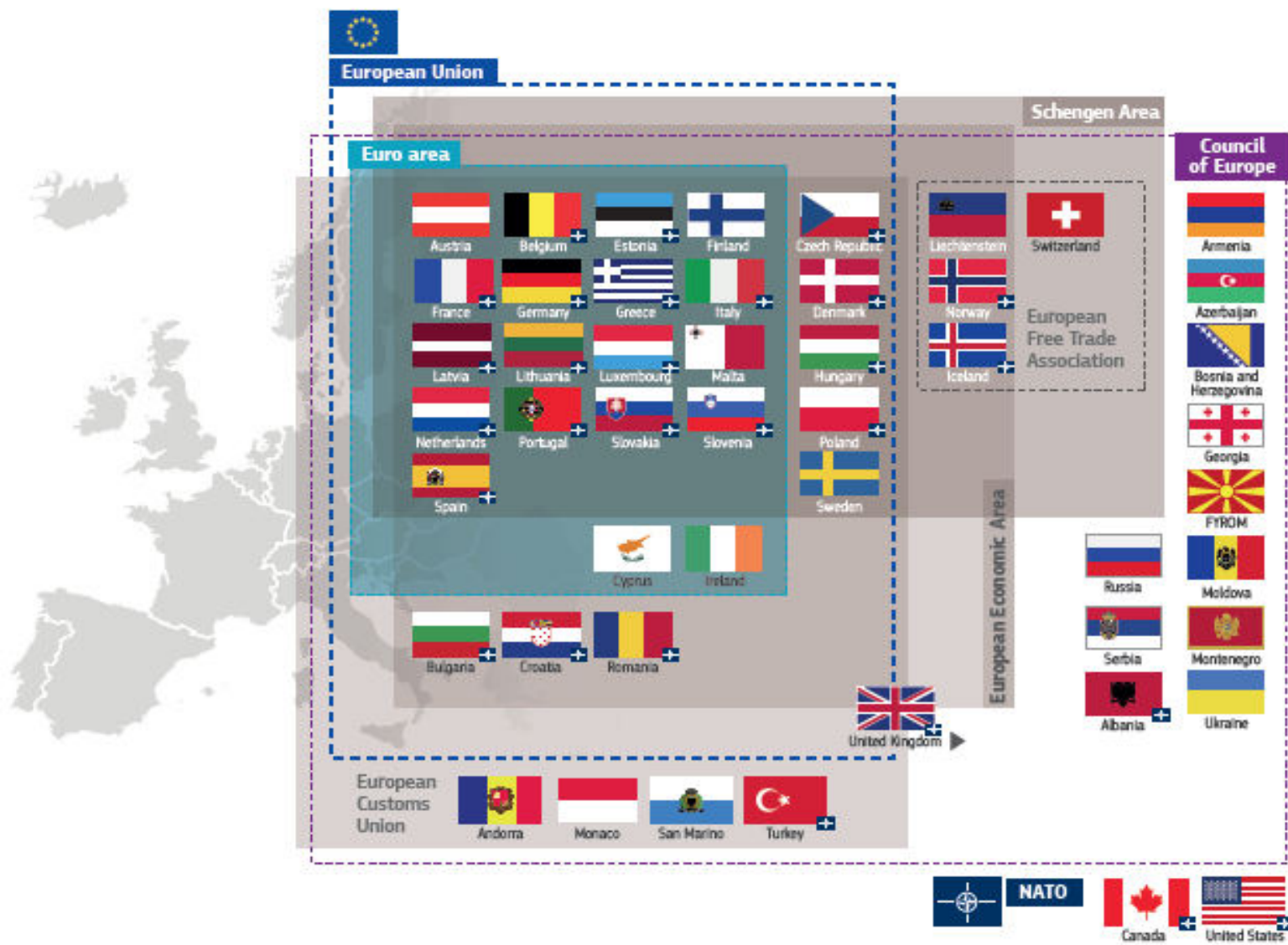
Αμφισβήτηση εθνικής και περιφερειακής δυνατότητας απάντησης σε οικονομικά θέματα

Νέοι κανόνες δημοσιονομικής διακυβέρνησης τόσο της ΕΕ όσο και της ΟΝΕ

Αύξηση εθνικού - κυβερνητικού ελέγχου στις πολιτικές της ΕΕ χωρίς τήρηση των Συνθηκών (Διακυβερνητισμός)

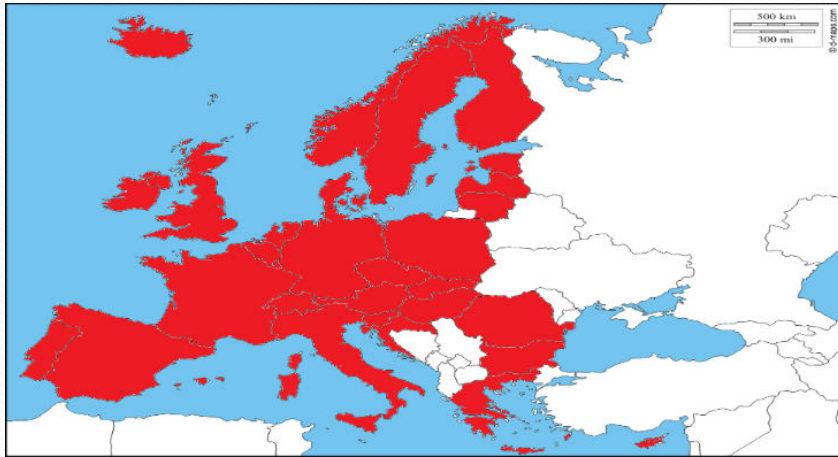
Η Ευρώπη Σήμερα (2019)

Europe today

Γεωπολιτικοί συσχετισμοί ισχύος στην Ευρώπη

Ευρωπαϊκή Ένωση

Πυρήνας Ευρωπαϊκής Ομοσπονδιοποίησης

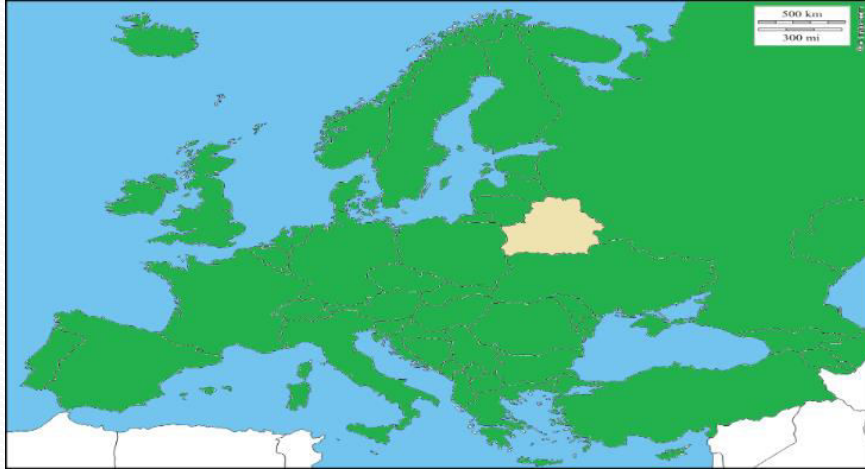

Παρουσία NATO στην Ευρώπη

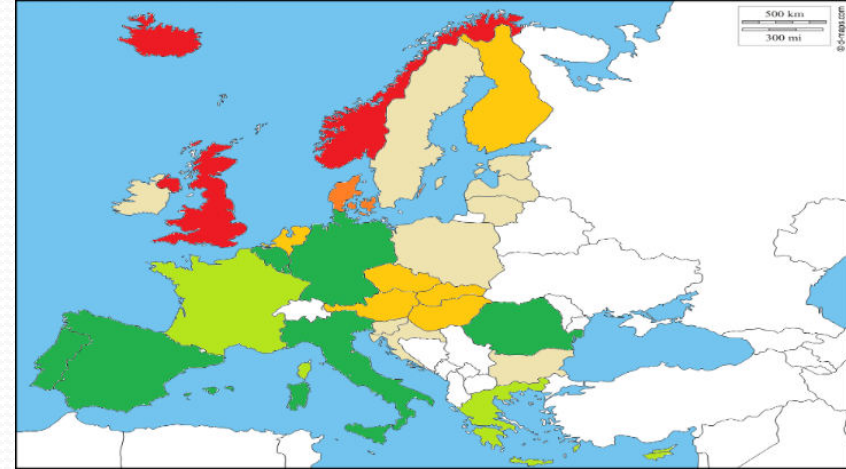

Χώρες με δυνατότητα κύριας παρέμβασης
(Euro-Potency)

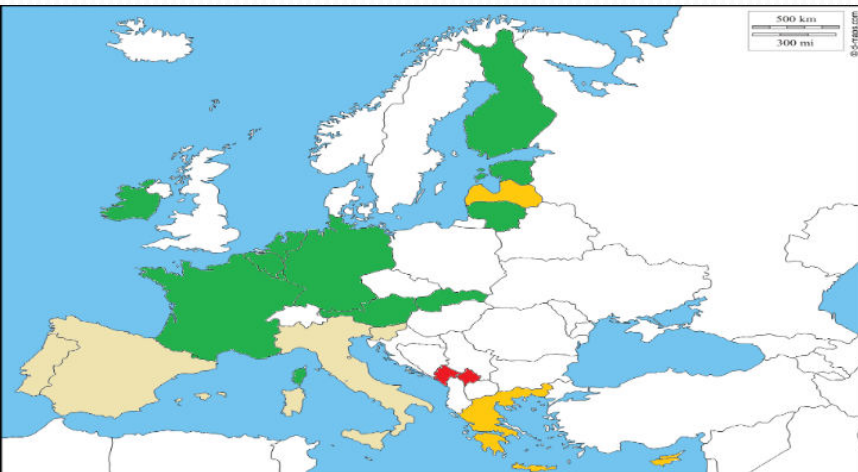
Θεσμικά Μοντέλα Διακυβέρνησης στην Ευρώπη

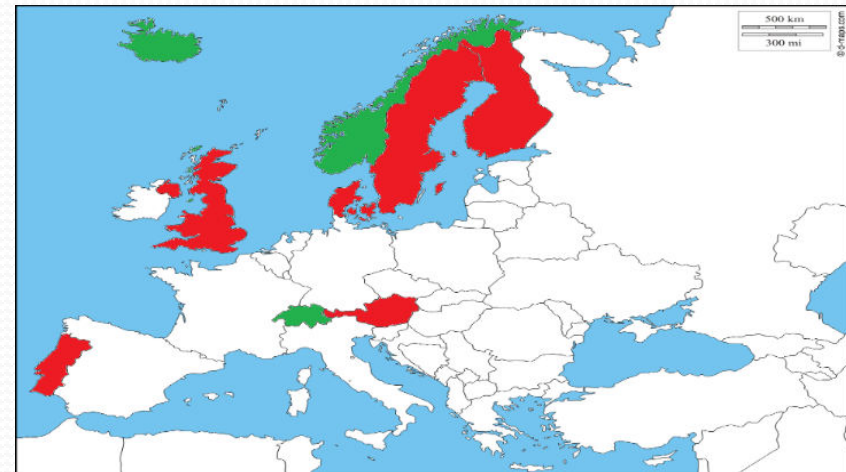
Συμβούλιο της Ευρώπης

Ευρωπαϊκή Ένωση

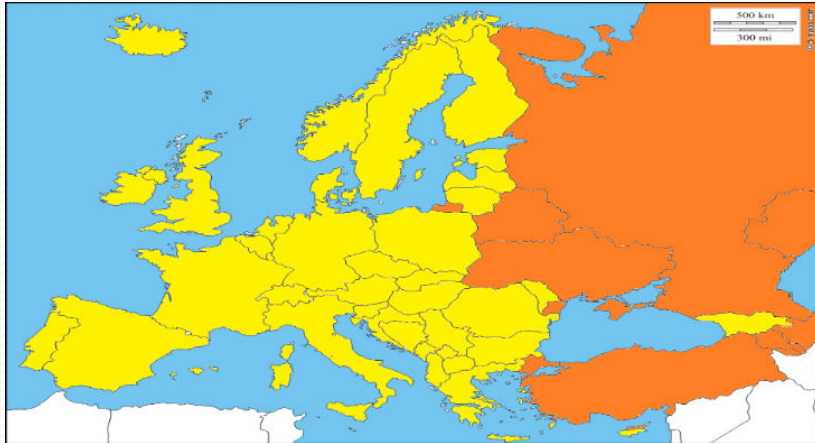

Ευρωζώνη

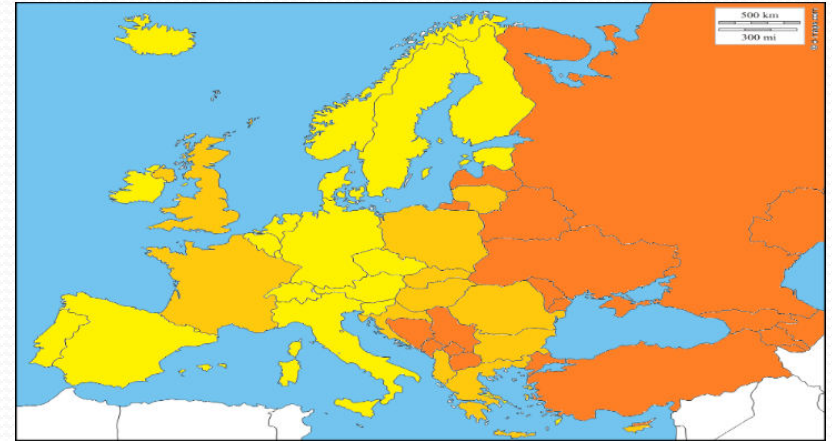

Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών

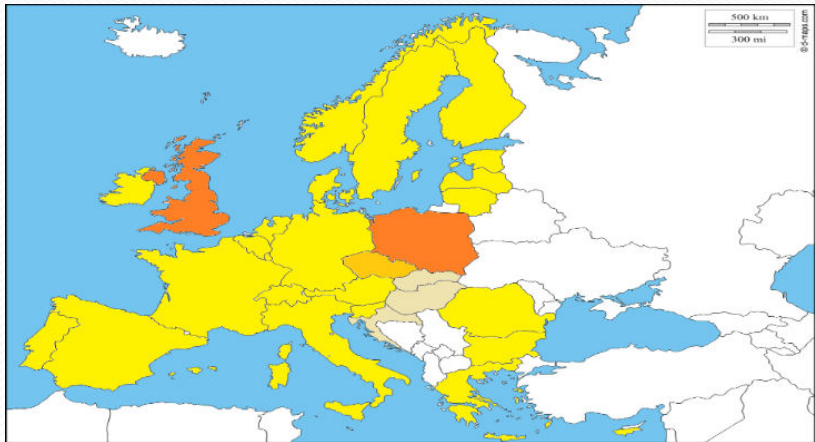
Σχέσεις θεσμών Δικαιοσύνης στην Ευρώπη (status quo κράτους δικαίου)

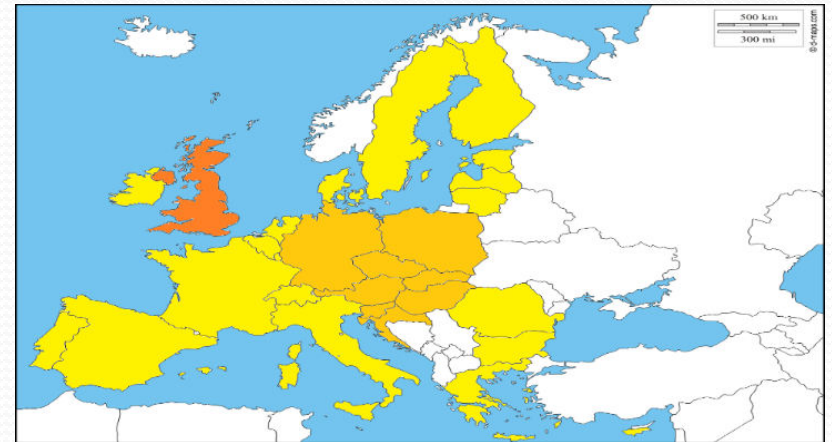
Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

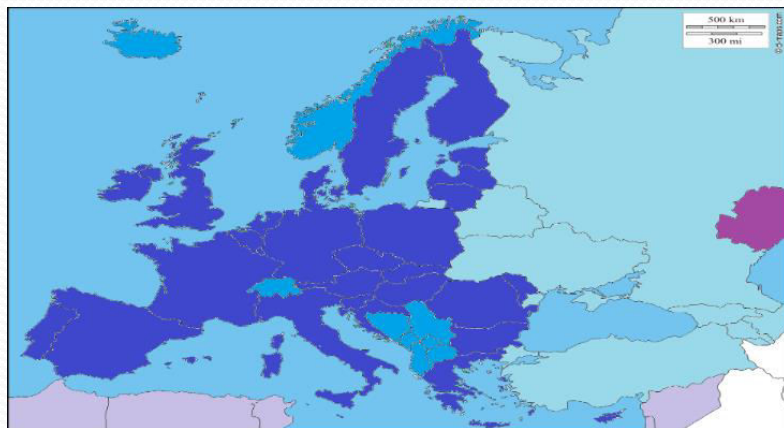

Δικαστήριο και Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ

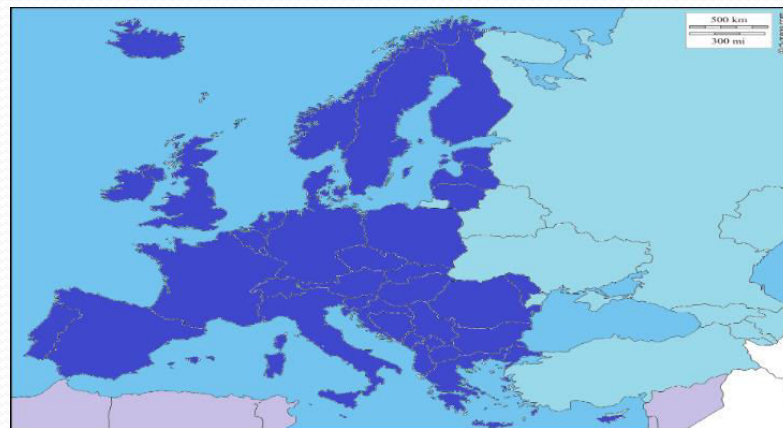

Δικαστήριο της ΕΕ εναντίον Συνταγματικού Δικαστηρίου

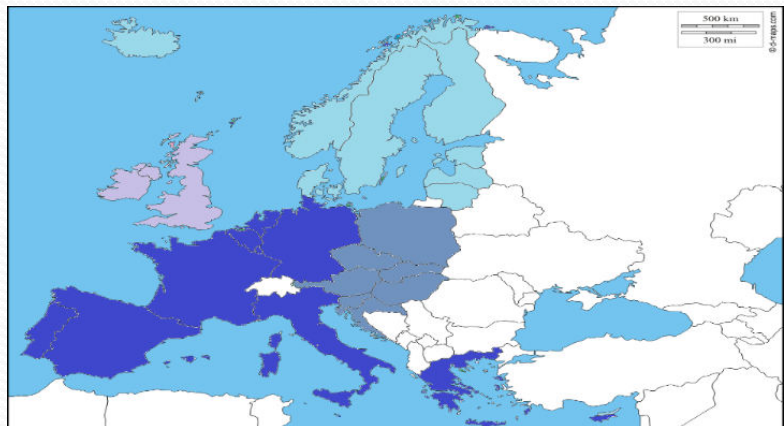
Σχήματα Πολιτικών Συνεργασιών στην Ευρωπη

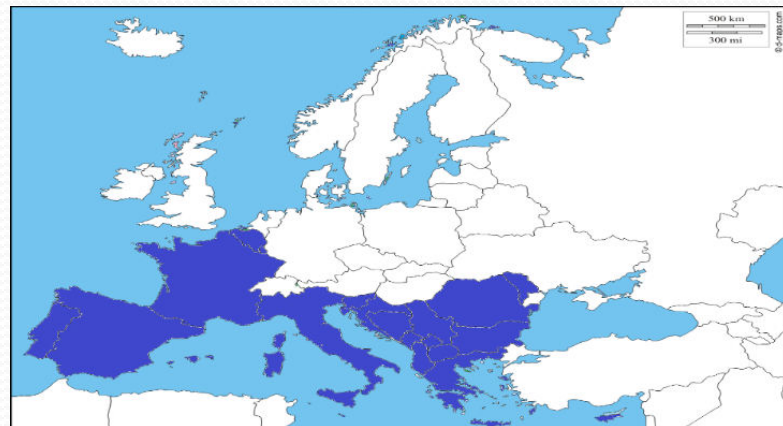
Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος

Ευρωπαϊκή Κοινότητα Δικαίου

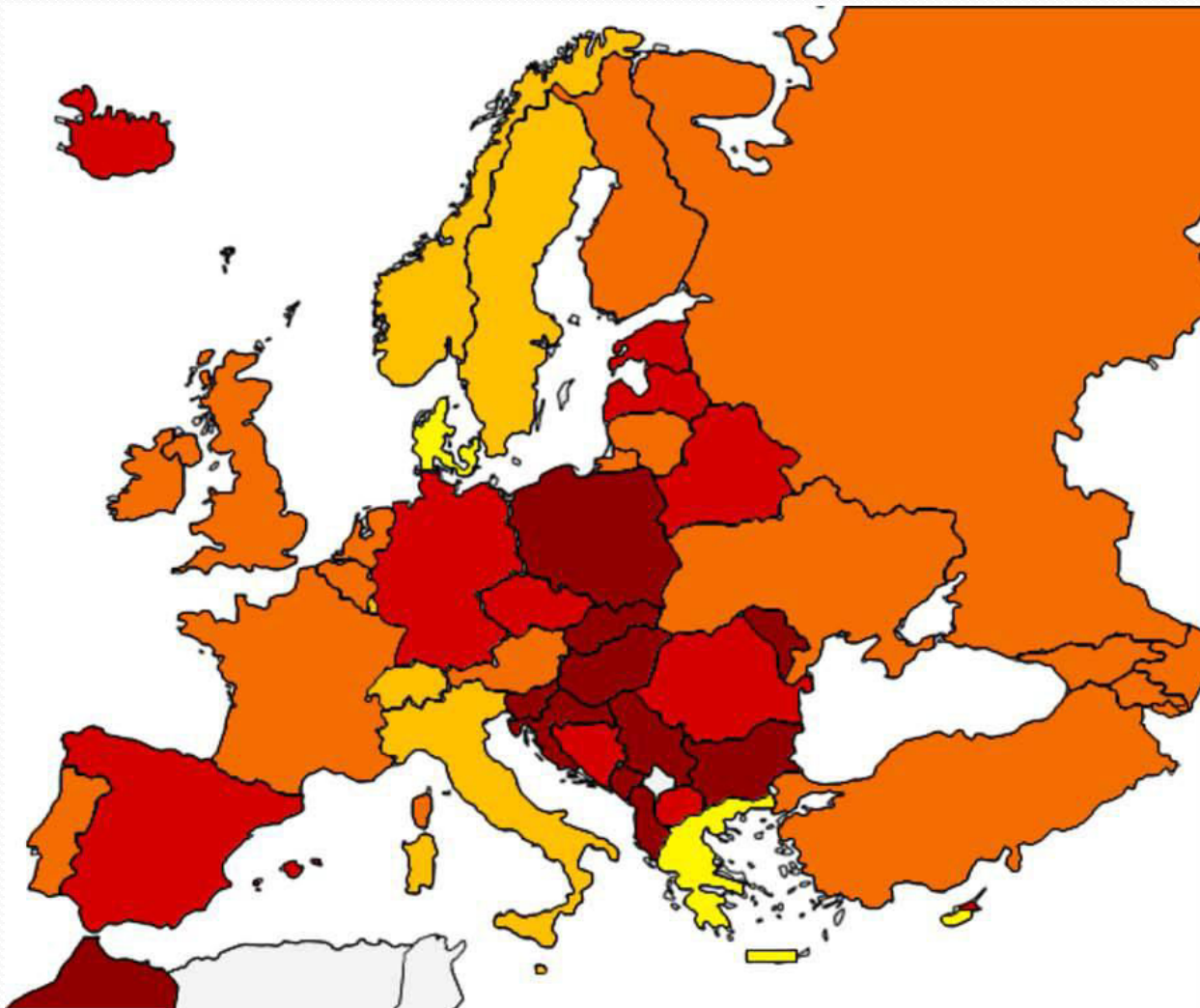

Ευρωπαϊκές Πολιτικές Συμμαχίες

Ένωση για τη Μεσόγειο

Οι Ευρωπαίοι έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στους ειδικούς-τεχνοκράτες παρά
στις εκλεγμένες Κυβερνήσεις τους
Μελέτη Ευρωπαϊκών Αξιών (2008-2014)

76 - 90

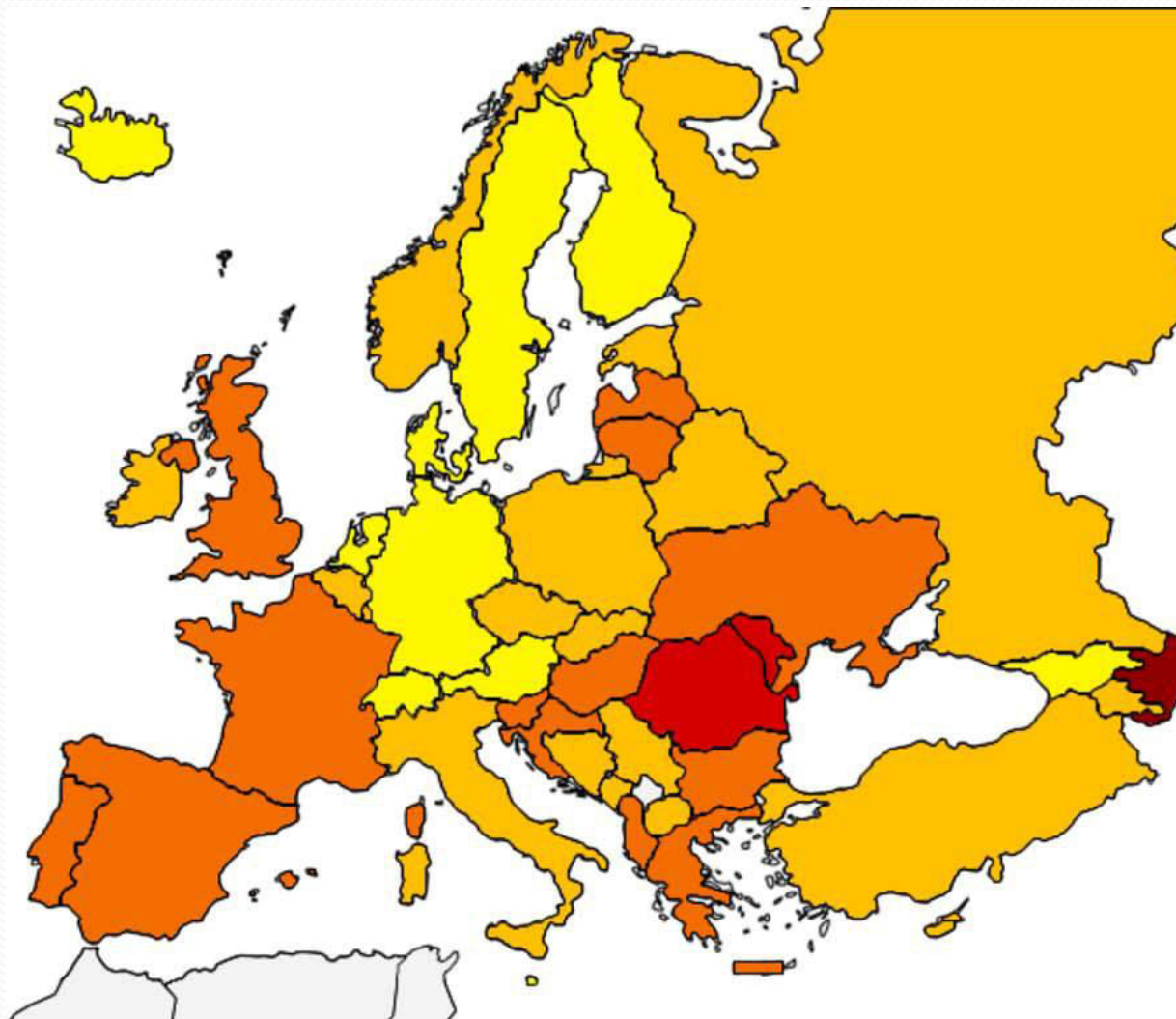
62 - 75

48 - 61

34 - 47

19 - 33

Ποσοστό ανθρώπων που πιστεύουν ότι σε μια δημοκρατία το οικονομικό σύστημα
δεν λειτουργεί σωστά
Μελέτη Ευρωπαϊκών Αξιών 2015

58 - 66

48 - 57

39 - 47

29 - 38

19 - 28

Βασικά στοιχεία Κοινοβουλευτικής παράδοσης στην Ευρώπη

Υπουργική Υπευθυνότητα-Λογοδοσία

Κράτος Έθνος= Δημοκρατία

Αντιπροσωπευτικότητα και περιοχές

Συμμετοχή των πολιτών

Έλεγχος των νόμων και της συνταγματικότητας τους

Αντιπροσωπευτικότητα και πολιτικές οργανώσεις

Υπεροχή του Νόμου

Κοινοβουλευτική Αυτονομία

Αρχή Διάκρισης και Ιεράρχησης των Εξουσιών

Προσδιορισμός
νομοθετικής
ατζέντας

Ορισμός
επιβεβαίωσης
εκλογών

Εξουσία
Αυτοοργάνωσης

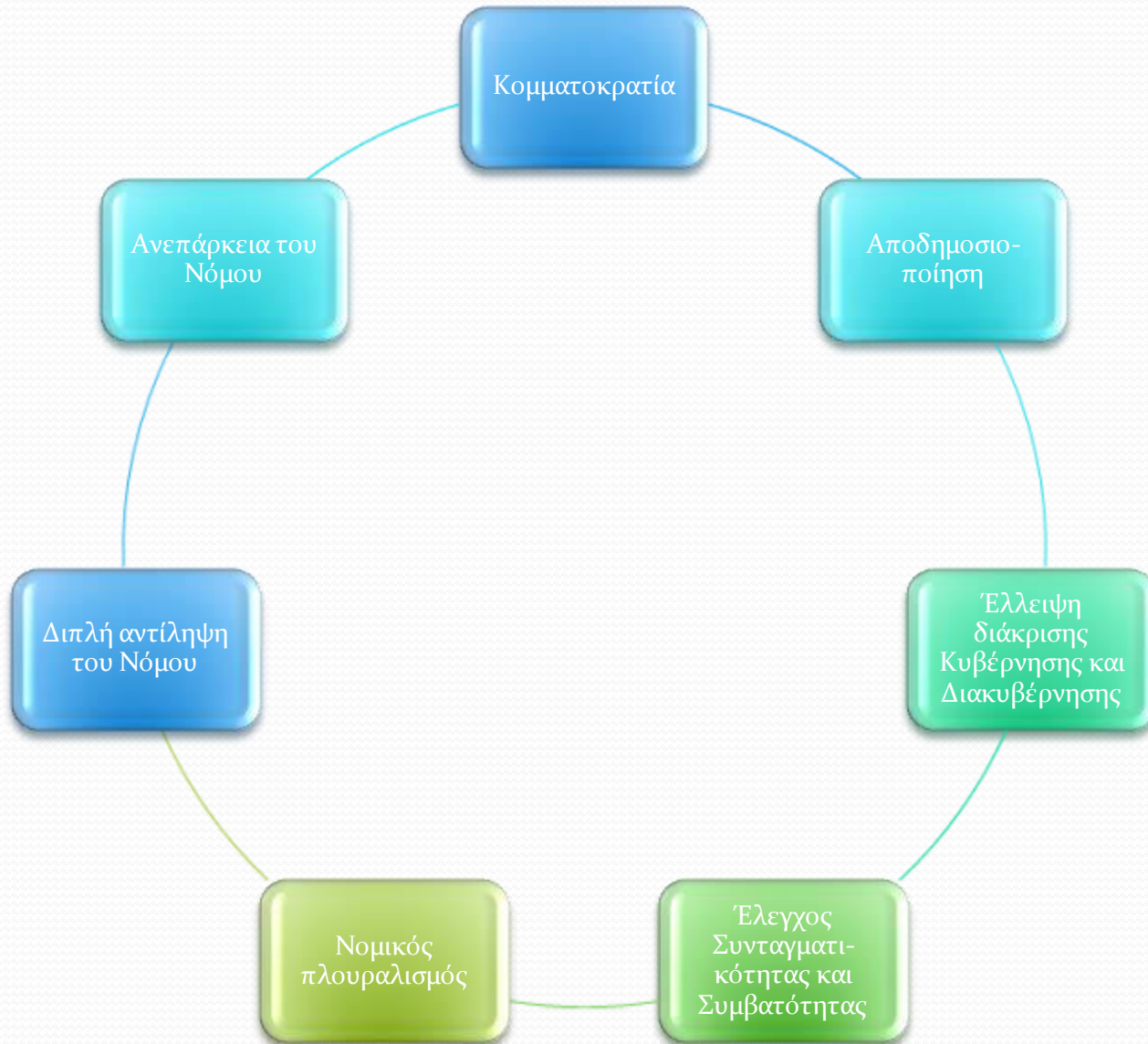
Προσδιορισμός
κοινοβουλευ-
τικού έργου

Εξουσία και
έλεγχος επί του
Προϋπολογισμού

Χρονοπρογραμ-
ματισμός
κοινοβουλευ-
τικής δράσης

Στοιχεία κατανόησης της απορρύθμισης της κοινοβουλευτικής αυτονομίας

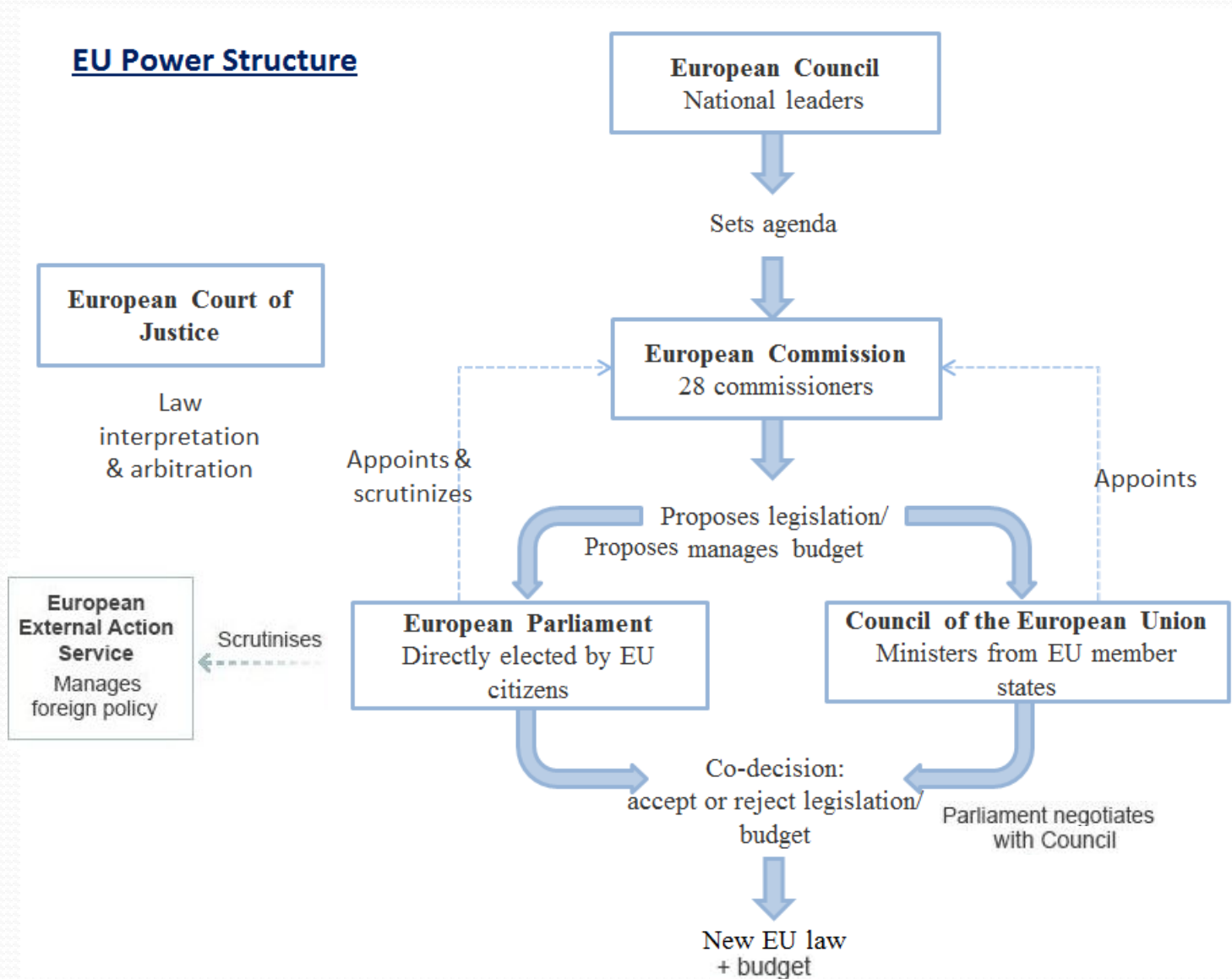

Κοινοβουλευτική Οργάνωση στην Ευρώπη

Ο Κοινοβουλευτισμός είναι διαρθρωμένος σε τέσσερα (4) επίπεδα στην Ευρώπη, τα οποία έχουν άνιση κατανομή ισχύος μεταξύ τους, ανταγωνιζόμενα και αλληλοσυμπληρούμενα ως προς τη νομοθετική προετοιμασία και παραγωγή και τη παρακολούθηση της κυβερνητικής δράσης και της Ευρωπαϊκής Διακυβέρνησης, ως εξής:

- 1) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο Υπουργών ως μηχανισμός συναπόφασης στην ΕΕ
- 2) Οι ευρωπαϊκές διακοινοβουλευτικές συνελεύσεις για τη συνεργασία στη διαδικασία εκδημοκρατισμού, ασφάλειας, και περιφερειακής συνεργασίας [η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Διακοινοβουλευτική Συνέλευση για ασφάλεια και άμυνα της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΟΑΣΕ, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση για την οικονομική συνεργασία στην Μαύρη Θάλασσα, η Ευρωμεσογειακή Κοινοβουλευτική Συνέλευση, κλπ]
- 3) Εθνικά Κοινοβούλια που ελέγχουν τη δράση των κυβερνήσεων των κρατών της ΕΕ και μετέχουν στη διαδικασία δημοκρατικής νομιμοποίησης και το ρυθμιστικό πλαίσιο της
- 4) Περιφερειακά κοινοβούλια με νομοθετικές εξουσίες σε ορισμένα κράτη της ΕΕ, ιδίως αυτά με ομοσπονδιακή δομή και συναφείς παραλλαγές (π.χ. Γερμανία, Ισπανία, Ιταλία, κλπ), η το Ηνωμένο Βασίλειο (με Σκωτία, Ουαλία και Βόρεια Ιρλανδία).

Δομή και Κατανομή Ισχύος στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Ρόλος και αρμοδιότητες Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

European Parliament Parliament's powers

Legislative power

Most EU laws are adopted jointly by the European Parliament and the Council of the EU

Parliamentary control

Parliament supervises other EU institutions and can pass a vote of no-confidence in the European Commission

Budgetary power

Parliament decides the EU annual budget together with the Council

Enlargement decisions

Parliament's assent is required for the accession of any new Member States

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συνθήκη Λισσαβόνας

Περισσότερη Εξουσία: Η Συνθήκη της Λισσαβόνας αύξησε την νομοθετική αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου σε περισσότερους από 40 τομείς πολιτικής, μεταξύ των οποίων η γεωργία, η ενεργειακή ασφάλεια, η μετανάστευση, η δικαιοσύνη και οι πόροι της ΕΕ. Καθίσταται ισότιμο με το Συμβούλιο και εγκρίνει από κοινού με αυτό το σύνολο του προϋπολογισμού της ΕΕ. Ειδικά στο δημοσιονομικό πεδίο, το Κοινοβούλιο, μαζί με το Συμβούλιο, είναι αρμόδια να θεσπίζουν τους δημοσιονομικούς κανονισμούς που ρυθμίζουν ιδίως τις πρακτικές λεπτομέρειες κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού και παρουσίασης και ελέγχου των λογαριασμών.Σ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέκτησε την εξουσία να απορρίπτει διεθνείς συμφωνίες της ΕΕ (βλ. π.χ. απόρριψη εμπορικής συμφωνίας για την καταπολέμηση της πλαστογραφίας που θεωρήθηκε ότι παραβίαζε θεμελιώδη δικαιώματα). Έτσι αναδεικνύεται η αυξημένη επίδραση της δράσης του Κοινοβουλίου στην καθημερινότητα των ευρωπαίων πολιτών.

Ενισχυμένος Ρόλος: Η Συνθήκη της Λισσαβόνας όχι μόνο έδωσε στο Κοινοβούλιο ίδιες νομοθετικές εξουσίες με αυτές του Συμβουλίου, αλλά και τη δυνατότητα να ορίζει την πολιτική κατεύθυνση της ΕΕ. Πλέον το Κοινοβούλιο εκλέγει τον επικεφαλής της Επιτροπής που αποτελεί την εκτελεστική εξουσία της ΕΕ, και η απόφαση του αυτή πρέπει να αντανακλά τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών, και συνεπώς την επιλογή των ψηφοφόρων.

Πιο Δυνατή Φωνή για τους πολίτες: Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο είναι το μόνο άμεσα εκλεγόμενο θεσμικό όργανο της ΕΕ, είναι αρμόδιο ώστε να λογοδοτούν σε αυτό τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Αποτελεί τον «Φύλακα» του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που περιλαμβάνεται πλέον στο πρωτογενές δίκαιο της ΕΕ, καθώς επίσης και του δικαιώματος των πολιτών να αναλάβουν πρωτοβουλία και να ζητήσουν τη διαμόρφωση μιας νέας πολιτικής εφόσον υπάρξουν 1 εκατ. πολίτες που να υπογράψουν τη σχετική αίτηση.

Οι αρμοδιότητες του ΕΚ έχουν ενισχυθεί επίσης και ως προς τη δημοσιονομική διαδικασία της ΕΕ, ειδικά εν σχέσει με αυτές των άλλων θεσμικών οργάνων. Η Επιτροπή ετοιμάζει το σχέδιο προϋπολογισμού της ΕΕ και το αποστέλλει στο Συμβούλιο που είτε το δέχεται είτε το απορρίπτει. Η θέση του Συμβουλίου αποστέλλεται στο Κοινοβούλιο. Σε περίπτωση που τα δυο όργανα δεν συμφωνήσουν, οργανώνεται μια διαδικασία «επίλυσης» (conciliation). Εάν η διαφωνία δεν επιλυθεί, το Κοινοβούλιο έχει το υπέρτατο δικαίωμα να εγκρίνει συνολικά το προϋπολογισμό κατά την δική του αντίληψη. Πάντως η διαδικασία «επίλυσης» δεν διακρίνεται για τη διαφάνεια της.

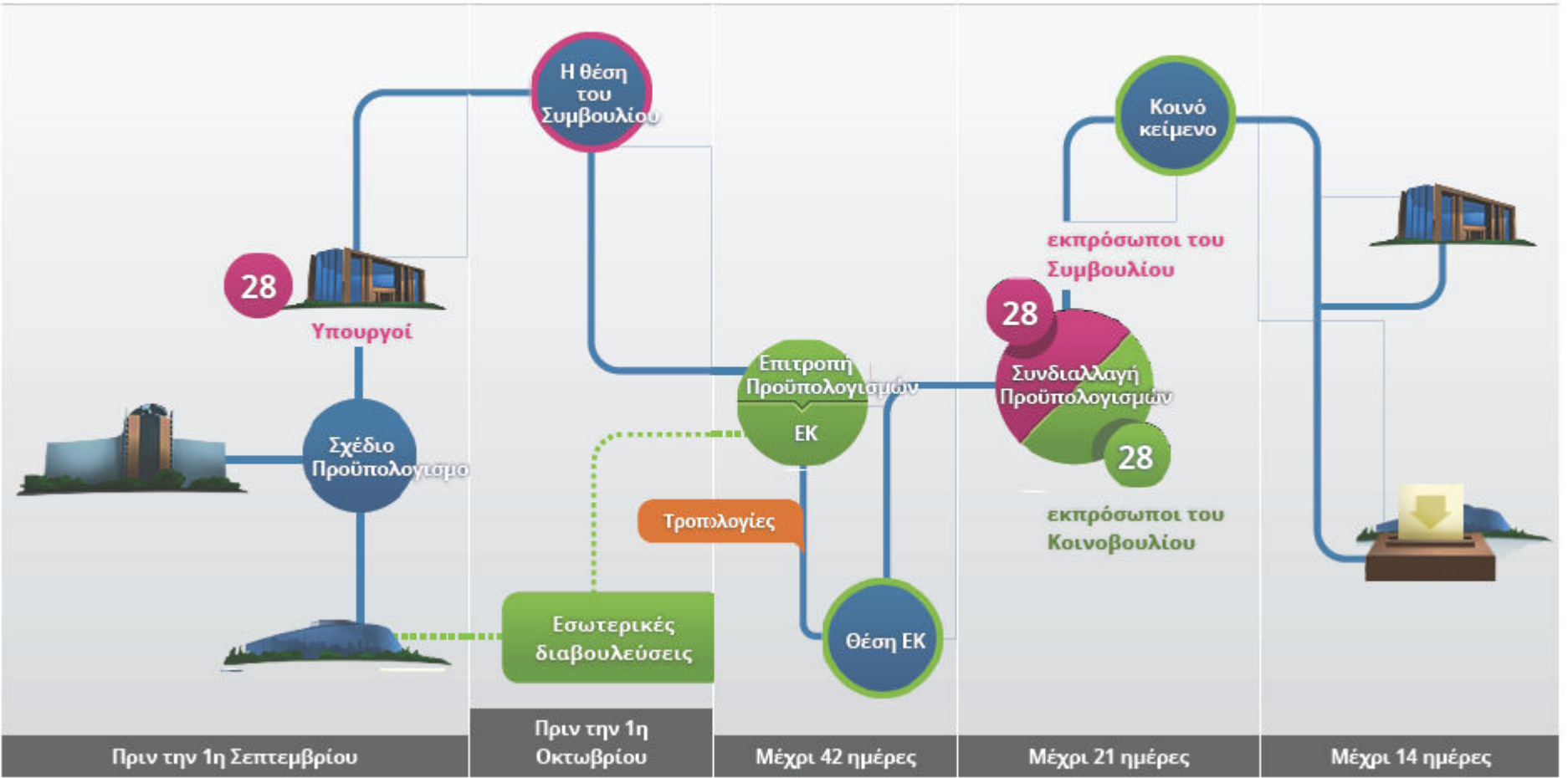
Επίσης, με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας καταργήθηκε η διάκριση μεταξύ υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών δαπανών. Πριν από την έγκριση της Συνθήκης της Λισσαβόνας, οι δαπάνες του προϋπολογισμού ταξινομούσαν είτε ως υποχρεωτικές (αν σχετίζονταν με υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη ή από πράξεις που έχουν εκδοθεί δυνάμει αυτής) είτε ως μη υποχρεωτικές. Ενώ το Κοινοβούλιο είχε τον τελευταίο λόγο για τις μη υποχρεωτικές δαπάνες, το Συμβούλιο είχε τον τελευταίο λόγο για τις υποχρεωτικές δαπάνες. Η Συνθήκη της Λισσαβόνας καταργεί τη διάκριση μεταξύ υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών δαπανών και δίνει στο Κοινοβούλιο κοινές δημοσιονομικές αρμοδιότητες με το Συμβούλιο για όλο τον προϋπολογισμό. Η αλλαγή αυτή θεωρείται ότι αυξάνει τη δημοκρατική νομιμοποίηση της ΕΕ καθώς, μέσω του ΕΚ, αυξάνει την ισχύ των πολιτών στο δημοσιονομικό σύστημα της ΕΕ.

Παρόλα αυτά, οι δημοσιονομικές αρμοδιότητες του ΕΚ δεν αυξήθηκαν απόλυτα ως προς το μηχανισμό των «δωδεκατημορίων» ήτοι της διαδικασίας που ενεργοποιείται όταν απορριφθεί το σχέδιο προϋπολογισμού και μέχρι την έγκριση ενός νέου σχεδίου. Κατ' αυτή τη διαδικασία η ΕΕ μπορεί να δαπανά ανά μήνα ποσά που δεν υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο των πιστώσεων του προϋπολογισμού του προηγούμενου έτους. Πριν τη Συνθήκη της Λισσαβόνας το ΕΚ μπορούσε, για τις μη υποχρεωτικές δαπάνες, με απόφαση της πλειοψηφίας των μελών του και των 3/5 των ψηφισάντων να επιβάλλει αύξηση αυτών (όπως και το Συμβούλιο για τις υποχρεωτικές). Πλέον, το ΕΚ μπορεί μόνο να εμποδίσει αυξήσεις ή να ζητήσει μειώσεις, αλλά για όλες τις δαπάνες, και χωρίς τον επιπρόσθετο όρο η απόφαση αυτή να ληφθεί από τα 3/5 των ψηφισάντων (αρκεί η απλή πλειοψηφία).

Συνεπώς, η αύξηση των δημοσιονομικών αρμοδιοτήτων του ΕΚ είναι ιδιαίτερα κρίσιμη και κάθε περιορισμός τους ελέγχεται ως προς τη συμβατότητα του με τη δημοκρατική φύση που επιδιώκει να έχει η ΕΕ, καθώς οι πολίτες της ΕΕ, που εισφέρουν στον προϋπολογισμό της ΕΕ μέσω των φόρων τους, δεν τυγχάνουν της ανάλογης εκπροσώπησης, σε θεσμικό επίπεδο ισχύος, από τους ευρωβουλευτές που εκλέγουν.

Διαδικασία προϋπολογισμού

Σχέδιο προϋπολογισμού

Όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ καταρτίζουν κατάσταση προβλέψεων για το σχέδιο προϋπολογισμού πριν από την 1η Ιουλίου κάθε έτους. Η Επιτροπή συγκεντρώνει τις προβλέψεις αυτές και προετοιμάζει το ετήσιο σχέδιο προϋπολογισμού, το οποίο υποβάλλεται στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου.

Η θέση του Συμβουλίου

The Council adopts its position on the draft budget and forwards it to Parliament before 1 October, along with the reasons for its position. At the same time, parliamentary committees discuss the draft budget and deliver their opinions to the Budgets Committee, which is responsible for preparing Parliament's position.

Η θέση του Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο διαθέτει 42 ημέρες είτε για να εγκρίνει τη θέση του Συμβουλίου είτε για να την τροποποιήσει με απόλυτη πλειοψηφία των μελών του. Τα μέλη του Κοινοβουλίου ψηφίζουν επί της θέσης της Επιτροπής Προϋπολογισμών καθώς και επί ενδεχόμενων τροπολογιών, συνήθως κατά τη διάρκεια της συνόδου της ολομέλειας του Οκτωβρίου.

Εάν το Κοινοβούλιο εγκρίνει τη θέση του Συμβουλίου ή αρνηθεί να πάρει θέση, ο προϋπολογισμός θεωρείται ότι εκδόθηκε. Ωστόσο, το Κοινοβούλιο συνήθως εγκρίνει τροπολογίες και διαβιβάζει το τροποποιημένο σχέδιο προϋπολογισμού στο Συμβούλιο. Σε αυτή την περίπτωση, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου συγκαλεί αμέσως την επιτροπή συνδιαλλαγής. Η επιτροπή δεν συγκαλείται, εάν το Συμβούλιο ενημερώσει εντός 10 ημερών το Κοινοβούλιο ότι έχει εγκρίνει όλες τις τροπολογίες του.

Συνδιαλλαγή

Η επιτροπή συνδιαλλαγής, η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους του Συμβουλίου και από ίσο αριθμό βουλευτών που εκπροσωπούν το Κοινοβούλιο, έχει στη διάθεσή της 21 ημέρες για να καταλήξει σε συμφωνία επί κοινού σχεδίου.

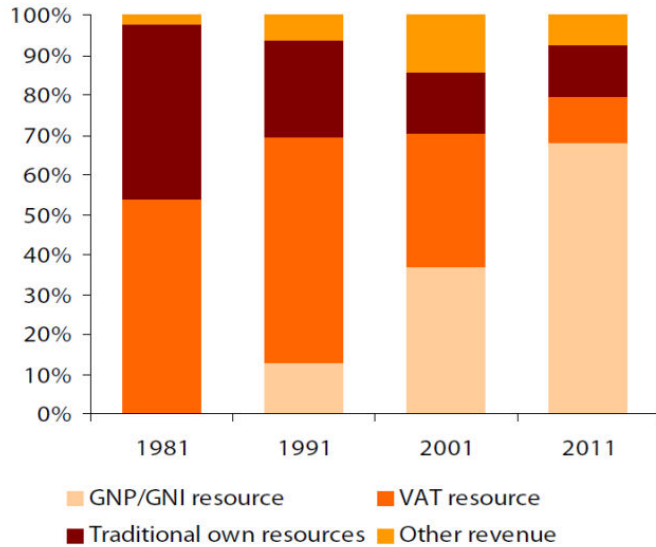
Έγκριση

Εάν τα μέλη της επιτροπής συνδιαλλαγής συμφωνήσουν επί κοινού σχεδίου, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαθέτουν 14 ημέρες από τη σύναψη της συμφωνίας για να το εγκρίνουν. Όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου υπογράφει τον προϋπολογισμό και ανακοινώνει την οριστική έγκρισή του.

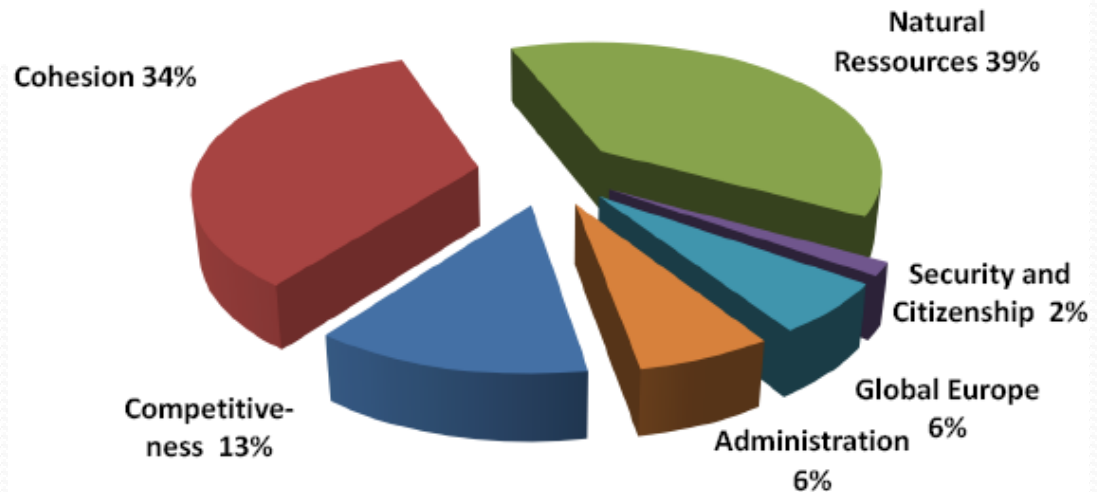
Διάρθρωση Εσόδων – Δαπανών Προϋπολογισμού ΕΕ

Structure of EU own resources

Data source: European Commission.

MFF 2014-2020
Ceilings for commitment appropriations per heading (in % of total)

Αρχές δημοσιονομικής δράσης Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

BUDGETARY POWER

RESPONSIBILITIES

- Economic growth.
- Natural resources.
- Protection for states under crises.

The infographic is divided into two main sections. The left section, titled 'BUDGETARY POWER', features the logo of the European Parliament (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ) and a photograph of several construction workers in hard hats and safety vests gathered around a large Euro coin on a blue background with yellow stars. The right section, titled 'RESPONSIBILITIES', lists three key areas of focus, each accompanied by a circular icon containing the European Union flag. The responsibilities are: Economic growth (orange bar), Natural resources (brown bar), and Protection for states under crises (grey bar).

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & έσοδα της ΕΕ

Ο προϋπολογισμός χρηματοδοτείται εξολοκλήρου από ιδίους πόρους, και το Συμβούλιο, κατόπιν διαβούλευσης με το Κοινοβούλιο, εγκρίνει ομόφωνα απόφαση σχετικά με το σύστημα ιδίων πόρων της Ένωσης, στην οποία μπορεί να προβλέπεται η δυνατότητα καθιέρωσης νέων κατηγοριών ιδίων πόρων και κατάργησης υπαρχουσών. Οποιαδήποτε παρόμοια απόφαση θα χρειαστεί να επικυρωθεί από τα κράτη μέλη. Ωστόσο, το Συμβούλιο μπορεί πλέον να εγκρίνει τα μέτρα εφαρμογής μιας τέτοιας απόφασης μόνο με τη συγκατάθεση του Κοινοβουλίου. Το γεγονός αυτό μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί βήμα προς την κατεύθυνση επέκτασης της κοινοτικής μεθόδου και στον τομέα των ιδίων πόρων της Ένωσης.

«Παραδοσιακοί» ίδιοι πόροι: Περιλαμβάνουν τους τελωνειακούς δασμούς, τους γεωργικούς δασμούς και τις εισφορές για την παραγωγή ζάχαρης και ισογλυκόζης. (περίπου 13%)

Ίδιος πόρος που βασίζεται στον ΦΠΑ: Συνίσταται στη μεταβίβαση προς την Ένωση ενός ποσοστού του ΦΠΑ που εκτιμάται ότι εισπράττεται από τα κράτη μέλη. (περίπου 13%)

Ίδιος πόρος που βασίζεται στο ΑΕΕ: Θεσμοθετήθηκε το 1988 και αποτελεί εισφορά επί του ΑΕΕ των κρατών μελών σε ενιαίο ποσοστό που καθορίζεται κάθε χρόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας προϋπολογισμού. (περίπου 69%)

Λοιπά έσοδα και μεταφερόμενο υπόλοιπο προηγούμενου έτους: Περιλαμβάνονται οι φόροι επί των αποδοχών του προσωπικού της ΕΕ, οι εισφορές από τρίτες χώρες για ορισμένα προγράμματα της ΕΕ και τα πρόστιμα από εταιρείες που παραβιάζουν τη νομοθεσία για τον ανταγωνισμό ή άλλη νομοθεσία. (περίπου 5%)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα ζητήσει εις βάθος μεταρρύθμιση του συστήματος ιδίων πόρων. Για να αντικατασταθούν εν μέρει οι συνεισφορές που βασίζονται στο ΑΕΕ, έχουν προταθεί μια σειρά πιθανοί νέοι πόροι, οι οποίοι θα μπορούσαν να βασίζονται σε έναν φόρο άνθρακα, έναν κοινό φόρο επί των καυσίμων ή άλλων μορφών ενέργειας, έναν περιβαλλοντικό φόρο, έναν κοινό φόρο εισοδήματος εταιρειών, έναν αναθεωρημένο ΦΠΑ ή έναν φόρο επί του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & δαπάνες της ΕΕ

Οι δαπάνες του προϋπολογισμού εγκρίνονται από κοινού από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο. Ο ετήσιος προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει να τηρεί τα δημοσιονομικά ανώτατα όρια που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ) για τα διάφορα προγράμματα και πολιτικές, όπως είναι οι πολιτικές για τη συνοχή, τη γεωργία και τις εξωτερικές σχέσεις. Τα μέσα ευελιξίας εξασφαλίζουν ότι η ΕΕ μπορεί να αντιδράσει σε περίπτωση απρόβλεπτων αναγκών. Η χρήση των χρηματοδοτικών μέσων διασφαλίζει ένα πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα όσον αφορά τις δαπάνες της ΕΕ.

Το Κοινοβούλιο επιμένει ότι είναι απαραίτητη η διαφάνεια και ο κατάλληλος έλεγχος όλων των πράξεων και των μέσων, ενώ ένα άλλο αίτημά του είναι όλες οι δαπάνες και τα έσοδα που απορρέουν από αποφάσεις που λαμβάνονται από ή στο όνομα των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι χορηγήσεις, ο δανεισμός και οι εγγυήσεις δανείων, να συνοψίζονται σε ένα έγγραφο που θα επισυνάπτεται κάθε χρόνο στο σχέδιο προϋπολογισμού, το οποίο θα παρέχει μια συνολική εικόνα του χρηματοοικονομικού και δημοσιονομικού αντίκτυπου των δραστηριοτήτων της Ένωσης.

Η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού του Κοινοβουλίου πραγματοποιεί ετήσια συνάντηση με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) για τον έλεγχο των οικονομικών της δραστηριοτήτων και καταρτίζει ετήσια έκθεση αξιολόγησης των προηγούμενων επιδόσεων και αποτελεσμάτων της ΕΤΕπ. Το Κοινοβούλιο, μολονότι θεωρεί ότι τα χρηματοοικονομικά μέσα μπορούν να αποτελέσουν πολύτιμο εργαλείο πολλαπλασιάζοντας τον αντίκτυπο που έχουν οι πόροι της Ένωσης, έχει υπογραμμίσει ότι τα μέσα αυτά θα πρέπει να χρησιμοποιούνται υπό αυστηρές προϋποθέσεις, ώστε να αποφεύγονται οι κίνδυνοι για τον προϋπολογισμό. Προς τον σκοπό αυτό, έχει πρωτοστατήσει ώστε στον δημοσιονομικό κανονισμό να εισαχθούν λεπτομερείς κανόνες χρήσης των χρηματοοικονομικών μέσων.

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο

- Στη δεκαετία του 1980 αναπτύχθηκε συγκρουσιακό κλίμα στις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων λόγω μιας αυξανόμενης αναντιστοιχίας ανάμεσα στους πόρους και τις ανάγκες. Η έννοια του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου αναπτύχθηκε ως προσπάθεια να αμβλυθθεί η διαμάχη, να ενισχυθεί η δημοσιονομική πειθαρχία και να βελτιωθεί η εκτέλεση μέσω καλύτερου σχεδιασμού.
- Η Συνθήκη της Λισαβόνας μεταμόρφωσε το ΠΔΠ από μια διοργανική συμφωνία σε μια νομικά δεσμευτική πράξη. Το ΠΔΠ θεσπίζεται για μία περίοδο το λιγότερο πέντε ετών και οφείλει να εξασφαλίζει την ομαλή εξέλιξη των δαπανών της Ένωσης εντός των ορίων των ιδίων πόρων αυτής και προβλέπει διατάξεις με τις οποίες ο ετήσιος προϋπολογισμός της Ένωσης πρέπει να συμμορφώνεται, θέτοντας με τον τρόπο αυτό τον ακρογωνιαίο λίθο της δημοσιονομικής πειθαρχίας.
- Η ειδική διαδικασία για την έγκριση και ενδιάμεση αναθεώρηση του ΠΔΠ, απαιτεί ομοφωνία στο Συμβούλιο και την **συναίνεση** του Κοινοβουλίου (το οποίο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν). Το αναθεωρημένο ΠΔΠ θα πρέπει ακόμη να εγκριθεί επισήμως από το Συμβούλιο με ομοφωνία.
- Το Κοινοβούλιο επιδιώκει με τις παρεμβάσεις του:
- ευελιξία για τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και τις πιστώσεις πληρωμών μεταξύ των γραμμών του προϋπολογισμού και μεταξύ των ετών, ώστε να καταστεί δυνατή η χρησιμοποίηση των συνολικών ποσών, ειδικά για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων και την ενίσχυση της έρευνας, καθώς και για την παροχή βοήθειας σε περίπτωση μεγάλων καταστροφών μέσω του Ταμείου Αλληλεγγύης, χωρίς σημαντικές επιπτώσεις στη χρηματοδότηση άλλων προγραμμάτων
- ρήτρα υποχρεωτικής αναθεώρησης που καθιστά δυνατή την επανεκτίμηση και, εάν χρειαστεί, την προσαρμογή των δημοσιονομικών αναγκών κατά την περίοδο του ΠΔΠ, επιτρέποντας έτσι στο νεοεκλεγμένο Κοινοβούλιο να διαδραματίσει τον ρόλο του

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & Εκτέλεση Προϋπολογισμού ΕΕ

Η Επιτροπή είναι αρμόδια για την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε συνεργασία με τα κράτη μέλη υπό τον πολιτικό έλεγχο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η Επιτροπή μπορεί να εκτελεί τον προϋπολογισμό με οιοδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:

- απευθείας («άμεση διαχείριση») από τα τμήματά της, ή μέσω εκτελεστικών οργανισμών,
- υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη («επιμερισμένη διαχείριση»),
- έμμεσα («έμμεση διαχείριση»), αναθέτοντας καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε φορείς και πρόσωπα, π.χ. τρίτες χώρες, διεθνείς και άλλους οργανισμούς.
- Στην πράξη, περίπου το 76% του προϋπολογισμού δαπανάται υπό «επιμερισμένη διαχείριση» (όπου τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την κατανομή των πόρων και τη διαχείριση των δαπανών), 22% υπό «άμεση διαχείριση» από την Επιτροπή ή τους εκτελεστικούς οργανισμούς της και το εναπομένον 2% υπό «έμμεση διαχείριση».

Η πλημμελής εκτέλεση του προϋπολογισμού από τα κράτη μέλη οδηγεί στην επιβολή κυρώσεων μέσω της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών και των ελέγχων επιλεξιμότητας, στο πλαίσιο των οποίων πραγματοποιούνται διορθώσεις στα έσοδα των κυβερνήσεων των κρατών μελών από τον προϋπολογισμό της ΕΕ με την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, κατόπιν ελέγχων που διενεργούνται από την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Το Κοινοβούλιο, ως ένα από τα δύο σκέλη της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, ασκεί μια εκ των προτέρων επιρροή στην εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ μέσω των τροποποιήσεων που πραγματοποιούνται και των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού για την κατανομή των κονδυλίων. Το Κοινοβούλιο μπορεί να αποφασίσει να κάνει χρήση του μηχανισμού αποθεματικού του προϋπολογισμού, σύμφωνα με τον οποίο, εάν έχει αμφιβολίες σχετικά με την αιτιολόγηση δαπανών ή την ικανότητα εκτέλεσής τους από την Επιτροπή, το Κοινοβούλιο μπορεί να αποφασίσει να εγγράψει τα ζητούμενα κονδύλια στο αποθεματικό έως ότου παρασχεθούν κατάλληλα στοιχεία από την Επιτροπή. Τα στοιχεία αυτά παρέχονται στο πλαίσιο αίτησης μεταφοράς πιστώσεων από το αποθεματικό. Οι προτάσεις μεταφοράς πιστώσεων πρέπει να λάβουν την έγκριση τόσο του Κοινοβουλίου όσο και του Συμβουλίου. Η εκτέλεση των πιστώσεων δεν είναι δυνατή εάν δεν μεταφερθούν προηγουμένως από το αποθεματικό στην αντίστοιχη γραμμή του προϋπολογισμού.

Η διαδικασία απαλλαγής επιτρέπει στο Κοινοβούλιο να ασκεί έλεγχο επί της εκτέλεσης του τρέχοντος προϋπολογισμού. Μολονότι τα περισσότερα ζητήματα που τίθενται αφορούν την περίοδο απαλλαγής, πολλά ερωτήματα που υποβάλλονται στην Επιτροπή από την Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού του Κοινοβουλίου — στο πλαίσιο της διαδικασίας απαλλαγής — αφορούν την εκτέλεση του τρέχοντος προϋπολογισμού. Το ψήφισμα για την απαλλαγή, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής, περιέχει πολλές υποχρεώσεις και συστάσεις που απευθύνονται στην Επιτροπή και τους λοιπούς οργανισμούς που συμμετέχουν στην εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, το Κοινοβούλιο ενίσχυσε τον πολιτικό του έλεγχο επί της Επιτροπής εισάγοντας μηχανισμούς που παρέχουν τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με την εκτέλεση των πιστώσεων και το ύψος των εκκρεμών αναλήψεων υποχρεώσεων (δηλαδή των νομικών δεσμεύσεων που δεν έχουν υλοποιηθεί με την πληρωμή). Οι εκκρεμείς αναλήψεις υποχρεώσεων μπορούν να αποτελέσουν πρόβλημα εάν συσσωρευθούν για μεγάλα χρονικά διαστήματα και, για τον λόγο αυτόν, το Κοινοβούλιο πιέζει την Επιτροπή να τηρεί αυτές τις αναλήψεις υποχρεώσεων υπό έλεγχο. Αναπτύσσονται νέα εργαλεία με στόχο να καταστήσουν δυνατή την καλύτερη παρακολούθηση της διαδικασίας εκτέλεσης και να βελτιώσουν την οικονομική αποδοτικότητα των προγραμμάτων της ΕΕ. Για τον σκοπό αυτόν, το Κοινοβούλιο ζητεί να υποβάλλονται δελτία δραστηριότητας υψηλής ποιότητας (που εκπονούνται από την Επιτροπή στο πλαίσιο των εγγράφων εργασίας για το προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού) καθώς και τακτικές αναλύσεις κόστους-αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων της ΕΕ.

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & Έλεγχος Προϋπολογισμού ΕΕ

Ο έλεγχος του προϋπολογισμού της ΕΕ πραγματοποιείται σε κάθε θεσμικό όργανο της ΕΕ και σε επίπεδο κρατών μελών. Σημαντικό έργο ελέγχου πραγματοποιούν, σε διάφορα επίπεδα, το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Κοινοβούλιο. Κάθε χρόνο το Κοινοβούλιο εξετάζει την εκτέλεση του προϋπολογισμού με σκοπό τη χορήγηση απαλλαγής στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στα λοιπά ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και στους οργανισμούς της Ένωσης.

Στόχος του ελέγχου είναι η διασφάλιση της νομιμότητας, της ακρίβειας και της ενδεδειγμένης διαχείρισης των πράξεων του προϋπολογισμού και των συστημάτων δημοσιονομικού ελέγχου, καθώς και της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού (οικονομία, αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα), με παράλληλη επαγρύπνηση — αυτός είναι ο ρόλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — για την επίτευξη των στόχων (κριτήρια επιδόσεων).

Η Συνθήκη της Λισαβόνας ενισχύει τους μηχανισμούς ελέγχου με άξονα τα επιτευχθέντα αποτελέσματα στο πλαίσιο των προγραμμάτων της Ένωσης και υποχρεώνει την Επιτροπή να υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη τις υποδείξεις τους, πλήρη έκθεση αξιολόγησης, όπως προβλέπεται στην ετήσια διαδικασία απαλλαγής.

Διαδικασία απαλλαγής

- Μία φορά ανά έτος, το Κοινοβούλιο, κατόπιν σύστασης του Συμβουλίου, χορηγεί απαλλαγή στην Επιτροπή όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού για το έτος $n-2$, αφού εξετάσει τις εκθέσεις δραστηριοτήτων των γενικών διευθύνσεων της Επιτροπής, την ετήσια έκθεση της Επιτροπής για τη διαχείριση και τις επιδόσεις, την έκθεση αξιολόγησης, την ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τις απαντήσεις της Επιτροπής και των άλλων θεσμικών οργάνων στις παρατηρήσεις του.

Τα μέλη της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού επεξεργάζονται τη θέση του Κοινοβουλίου επί των ειδικών εκθέσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η Επιτροπή και τα λοιπά θεσμικά όργανα οφείλουν να ενεργήσουν βάσει των παρατηρήσεων που διατυπώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα ψηφίσματά του σχετικά με την απαλλαγή. Επίσης, το Κοινοβούλιο χορηγεί ετησίως απαλλαγή στα λοιπά θεσμικά όργανα καθώς και στους οργανισμούς. Το Κοινοβούλιο χορηγεί χωριστή απαλλαγή στην Επιτροπή για την εκτέλεση των μέτρων που σχετίζονται με το ΕΤΑ, δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά δεν έχουν ακόμη ενσωματωθεί στον γενικό προϋπολογισμό.

- Το Κοινοβούλιο εξετάζει τις εκθέσεις απαλλαγής σε συνεδρίαση της ολομέλειας του. Εάν μια πρόταση χορήγησης απαλλαγής δεν συγκεντρώσει πλειοψηφία ή εάν το Κοινοβούλιο αποφασίσει να αναβάλει την απόφαση για τη χορήγηση απαλλαγής, το Κοινοβούλιο ενημερώνει τα αντίστοιχα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς για τους λόγους αναβολής της απόφασης για τη χορήγηση απαλλαγής. Αυτά οφείλουν να λάβουν αμελλητί τα μέτρα που απαιτούνται για την εξάλειψη των εμποδίων που τίθενται στη λήψη απόφασης για τη χορήγηση απαλλαγής. Στη συνέχεια, εντός έξι μηνών, η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού υποβάλλει νέα έκθεση η οποία περιλαμβάνει νέα πρόταση χορήγησης ή άρνησης χορήγησης απαλλαγής.

- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εισήγαγε δύο νέα στοιχεία κατά τη διαδικασία απαλλαγής: τον έλεγχο της νομιμότητας και της κανονικότητας των δαπανών, ο οποίος, όλο και περισσότερο, θα συνοδεύεται από αξιολόγηση των επιδόσεων, αλλά και το γεγονός ότι μια απόφαση σχετικά με την απαλλαγή μπορεί να είναι απόφαση «σταθμισμένη» με ενδεχόμενες επιφυλάξεις σχετικά με ορισμένους τομείς πολιτικής.

- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση απαλλαγής εάν δεν είναι ικανοποιημένο με συγκεκριμένες πτυχές της διαχείρισης του προϋπολογισμού από την Επιτροπή. Η άρνηση χορήγησης απαλλαγής μπορεί να θεωρηθεί ότι ισοδυναμεί με αίτημα παραίτησης της Επιτροπής (βλ. 1998).

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & καταπολέμηση της απάτης και προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ

- Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο του πολιτικού προγράμματος της Ένωσης για την εμπέδωση και την αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών και για τη διασφάλιση της ενδεδειγμένης χρήσης των χρημάτων τους. Το ζητούμενο είναι επίσης να παρακολουθείται και να ελέγχεται η δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και να υποστηριχθεί η δράση της για την καταπολέμηση των απατών και των παρατυπιών που πλήττουν την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης.
- Το Κοινοβούλιο έχει συμβάλει αποφασιστικά στη διαμόρφωση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου της ΕΕ, επιτυγχάνοντας έναν σαφέστερο προσδιορισμό του νομικού πλαισίου για τις έρευνες κατά της απάτης, με σαφείς ορισμούς των «παρατυπιών», της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ και της έννοιας των «οικονομικών φορέων», σαφείς αναφορές σε ορισμένα μέτρα έρευνας (με αποτέλεσμα τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των συναφών νομικών μέσων στον σχετικό τομέα), καθώς και αναφορές στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων: Όσον αφορά τα δικαιώματα της υπεράσπισης και τις διαδικαστικές εγγυήσεις, ως σημειωθεί ότι τα δικαιώματα της υπεράσπισης των προσώπων που αποτελούν αντικείμενο έρευνας της OLAF, τα δικαιώματα των μαρτύρων και των καταγγελλόντων, το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο κ.λπ. θα είναι πάντα κατοχυρωμένα στο πλαίσιο των ερευνών της OLAF.
- Η κοινοβουλευτική Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού προβαίνει σε ακρόαση των προτεινόμενων μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των προεπιλεγέντων υποψηφίων για τη θέση του γενικού διευθυντή της OLAF. Οι θέσεις αυτές δεν μπορούν να καλυφθούν χωρίς τις εν λόγω ακροάσεις από το Κοινοβούλιο. Τέλος, να σημειωθεί ότι ο γενικός διευθυντής της OLAF ορίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατόπιν διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και ότι τα μέλη της επιτροπής εποπτείας της OLAF διορίζονται κοινή συναινέσει από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει το σχέδιο δράσης της Επιτροπής για την ενίσχυση της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής, θεωρώντας ότι τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη πρέπει να συνεχίσουν να δίνουν απόλυτη προτεραιότητα στην καταπολέμηση αυτής της διπλής μάστιγας, κάτι που απαιτεί να αναπτυχθεί μια ενισχυμένη και πολυδιάστατη στρατηγική συνεργασίας και συντονισμού των κρατών μελών μεταξύ τους και με την Επιτροπή. Χρειάζεται επίσης να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη μηχανισμών πρόληψης, έγκαιρου εντοπισμού και επιτήρησης στην τελωνειακή διαμετακόμιση, καθώς πρόκειται για έναν από τους τομείς με υψηλό ποσοστό συστημικής διαφθοράς στην Ευρώπη. Τέλος, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι ευρωπαϊκοί φορείς πρέπει να διαδραματίσουν πιο ενεργό ρόλο σε διεθνές επίπεδο, προκειμένου να θεσπίσουν κανόνες συνεργασίας με κύρια βάση τις αρχές της διαφάνειας, της χρηστής διακυβέρνησης και της ανταλλαγής πληροφοριών.

- Το Κοινοβούλιο εμμένει επίσης στην ανάγκη περισσότερης διαφάνειας που να επιτρέπει αποτελεσματικό έλεγχο, καθώς αυτή είναι απαραίτητη για τον εντοπισμό των συστημάτων απάτης, ενώ κατά το παρελθόν έχει ήδη ζητήσει από την Επιτροπή να ενεργήσει για να εξασφαλιστεί πλήρης διαφάνεια των δικαιούχων κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλα τα κράτη μέλη και τούτο με τη δημοσιοποίηση καταλόγου όλων των δικαιούχων στον ιστότοπο της Επιτροπής. Καλεί επίσης τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με την Επιτροπή και να της παρέχουν πλήρεις και αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με τους δικαιούχους των ευρωπαϊκών κονδυλίων τα οποία τελούν υπό τη διαχείρισή τους.
- Στο πλαίσιο αυτό, το Κοινοβούλιο υποδέχθηκε ευνοϊκά την πρόταση για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, επιμένοντας ταυτόχρονα στην ανάγκη να συγκροτηθεί ένα συνεκτικό και συμπληρωματικό σύστημα για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Υποστηρίζει το σαφή προσδιορισμό, σε ευρωπαϊκή κλίμακα, των ρόλων και των αντίστοιχων πεδίων δράσης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, της Eurojust και της OLAF.

Στοιχεία κοινοβουλευτικής δημοκρατίας στη δημοσιονομική διακυβέρνηση της ΕΕ

